

CHUYỆN CƠM BÁNH

* XVII QNB. Ga. 6, 1-15

1. Chiều về trên núi hôm xưa. Ngài nhìn dân chúng theo
2. Từng ngày trên chốn dương gian, nhiều người lo bánh cơm
3. Từng ngày trên chốn dương gian, đành rằng lo bánh cơm
4. Làm người nhân chứng tin yêu, là cùng chia sót cho

sau. Ngài hỏi ông Phi - líp - phê: Mua đâu ra bánh họ
ăn. Lòng đã quên đi Chúa tôi, cô đơn trong thánh đường
ăn, lòng chớ quên đi thánh ân, dâng lên Thiên Chúa lời
nhau, nhiều nỗi đau thương thế nhân, đang mong chan tưới hồng

ăn ? An - rê thưa với Ngài: Có năm chiếc bánh và hai con
thôi. Anh em xin nhớ hoài: Với năm chiếc bánh và hai con
kinh. Hôm nay hay suốt đời, dầu bao khốn khó và trong u
ân. Cho đi như chính Ngài, sót chia khốn khó làm nên hoa

cá. Ngài cầm lấy dâng lời tạ ơn, rồi phát cho họ.
cá, Ngài đã phát năm ngàn người ăn mà vẫn dư đầy.
tối; Lòng thành kính dâng lời tạ ơn tình Chúa cao vời.
trái; Là cửa lễ dâng về trời cao để tán dương Ngài.

ĐK: Chúa ơi, con ca tụng Chúa hết lòng, vì

Chúa ơi, con ca tụng Chúa hết

Ngài đã ban cho con bao lương thực nuôi sống chúng

lòng, vì Ngài cho bao lương thực nuôi sống chúng

con. Chúa ơi, con xin Chúa thương dủ tình, hằng

con. Chúa ơi, con xin Chúa thương dủ

ngày nuôi sống chúng con, bao năm tháng sống trên trần gian.

tình nuôi con bao năm tháng sống trên trần gian.